

Beszámoló a Nagykárolyi Református Egyházmegye Kórházmissziójáról

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Szeretném Jézus szavait idézve úgy kezdeni a 2024-es évi beszámolót, hogy „Beteg voltam és meglátogattatok...” (Mt 25,36).

Az elmúlt esztendőben is sok testileg és lelkileg megtört ember beteg ágya mellé állított Isten, akik őszintén beszéltek életük örömeiről, fájdalmairól, családi háttükről és arról is, hogy ma már mindent meg lehet pénzen venni, csak az egészséget nem. Sokuk, az idősek közül, megkeseredett és reményt veszített volt.

A betegség nem válogatott a 2024-es évben sem - ugyanúgy nem kímélte az időset, mint a fiatal, vagy éppen a gyermeket, de nem volt tekintettel arra sem, hogy milyen felekezethez tartozik a beteg, vagy éppen milyen nyelven beszél, hisz vagy nem hisz Istenben.

Azt tapasztaltam, hogy nagy kegyelem és nagy áldás, hogy életük kiszolgáltatott helyzeteiben, a református egyház valamennyire ott lehetett mellettük. Sajnos nem értem el minden beteget, a heti 1-1 alkalom és az idő amikor beteglátogatás volt kevésnek bizonyult, ahhoz, hogy minden református beteget megtaláljak, már csak azért is, mert nem tudtam konkrétan, hogy hol keressem őket. A jövőre nézve a magam részére fontosnak tartom, hogy amennyire rajtam áll, értesítsem a kórházlelkészt, ha az érszakácsi gyülekezetből valaki kórházba kerül.

Igyekeztem a betegeket különböző olvasmányokkal ellátni, úgy mint: Harangszó, imaheti olvasókönyv, különböző imádságos könyvek, naptárak, vallásos témájú könyvek, igés bibliajelzők, fénymásolt igemagyarázatok és vallásos versek. A látogatásaim részét képezte még az igeolvasás, és az imádkozás is, amit minden alkalommal örömmel fogadtak. Pozitívként említem meg, hogy a kórházi alkalmazottak a maguk helyén és lehetőségeikhez mértén támogatták ezt a missziói munkát, és ők is szívesen fogadták nyomtatványainkat. Istennek legyen hála ezért is! Nagy öröm volt számomra a Tasnádi Caritas idősotthonban való szolgálat is. Hetente egyszer meglátogattam az otthon lakóit (azóta is a helyi lelkész engedélyével), akikkel együtt énekeltünk, igét olvastam, imádkoztunk, születésnapot ünnepeltünk az ökumené jegyében. Említésre méltó az is, hogy sátoros ünnepek alkalmával néhányszor kiszolgáltattam az úrvacsorát azok számára, akik élni akartak azzal a kórházban vagy az otthonban.

Úgy érzem, hogy amikor felvesszük a betegek gondját Isten szíve szerint cselekszünk, hisz a betegek közti szolgálat annak üzenete, hogy nincsenek magukra hagyva, Isten gondot visel róluk és mi is törődünk velük.

Zárszóként szeretnék köszönetet mondani ezért a szolgálatért, a szolgálat lehetőségéért, mert általa engem is épített, formált és gyógyított az Úr. Istené legyen a dicsőség, hogy engedett Őt hirdetni a betegágyak mellett a 2024-es esztendőben is.

Tisztelettel kérem jelentésem elfogadását!

2025. április 7.

Áldás kéréssel,
Szilágyi Gyöngyi, Érszakácsi lelkipásztor
Helyettes kórházlelkész